

практический центр НАН Беларуси по животноводству, 2008. – С. 141-143.

5. Жукорський, О. М. Розширення генеалогічної структури вітчизняних популяцій свиней порід ландрас та уельс [Текст] / О. М. Жукорський, О. М. Церенюк, О. В. Акімов // Вісник аграрної науки. – №2. – 2014. – С. 29-31.

Шуплик Віктор

к.с.-г.н., доцент

Каспров Роман

к.с.-г.н., доцент

Подільський державний аграрно-технічний університет
м. Кам'янець-Подільський

МОЛОЧНА ПРОДУКТИВНІСТЬ КОРІВ УКРАЇНСЬКОЇ ЧОРНО-РЯБОЇ ПОРОДИ В ЗАЛЕЖНОСТІ ВІД ЇХ РОСТУ В ПЕРІОД ВИРОЩУВАННЯ

Молочна продуктивність корів обумовлюється впливом багатьох факторів генетичного та не генетичного характеру. Серед факторів генетичного характеру одними із ключових є порода порідність, належність до тої чи іншої родини лінії.

Метою проведеного дослідження було оцінити рівень молочної продуктивності корів первісток української чорно-рябої молочної породи різних ліній в залежності від показників росту в період вирощування

Дослідження проводились в ТОВ «Козацька долина 2006» с. Вихрівка Дунаєвецького району Хмельницької області. Матеріалом для дослідження послужили корови-первістки української чорно-рябої молочної породи, що закінчили першу лактацію в 2016 році. Для досліду було створено три групи: перша група корови лінії Монфретча, друга корови лінії Астронавта і третя лінії Ельбруса.

Рівень вирощування телиць в усі вікові періоди спричиняє достовірний вплив на стан здоров'я тварин, їх наступну молочну продуктивність, відтворну здатність, строки продуктивного використання і в значній мірі визначає ефективність галузі молочного скотарства.

При народженні телички піддослідних груп мали різну живу масу найбільшою масою 36,8 кг відзначались телички третьої групи а телички першої і другої групи мали живу масу 34,8 та 35,6 кг відповідно. Різниця за живою масою при народженні була в межах статистичної похибки.

В подальшому телички всіх груп росли відповідно до закономірностей росту великої рогатої худоби. У віці 18 місяців тварини другої групи досягли живої маси 413 кг, що на 3,5 і 5,1 кг більше ніж у теличок третьої та першої групи. Проте достовірної різниці між піддослідними групами не встановлено.

За період вирощування найбільшу масу абсолютного приросту одержано від теличок другої групи 377,5 кг, що на 4,4 кг більше ніж від теличок першої групи і на 4,8 кг ніж від теличок третьої групи. При аналізі величини абсолютного приросту по періодах вирощування достовірної різниці між групами не встановлено.

При вирощуванні племінного молодняка необхідно забезпечувати середньодобові прирости до 6-місячного віку не менше 750-800 г, з 6 до 12 місяців –

650-700 г і старше – 550-600 г, а за весь період розвитку – не менше 750 г. За нормальних умов вирощування телиці у 12-місячному віці досягають 50% живої маси і 85% висоти в холці дорослих корів, у 15-місячному віці – відповідно 60% і 90% у 18 місяців. Господарське використання племінних телиць можливе при досягненні ними 2/3 живої маси повновікових корів.

За період вирощування від народження до 18 місяців телички всіх трьох груп росли відповідно до системи вирощування високопродуктивних тварин про це свідчить величина середньодобових приростів. Найвищими вони були у теличок другої групи із показником 690 г, що на 9 і 32 г більше ніж у теличок третьої і першої груп відповідно. Потрібно також відмітити і те, що різниця між групами є недостовірною.

Також в інші періоди вирощування проявлялись індивідуальні особливості тварин окремих груп, що проявлялось у величині середньодобових приростів проте різниця між тваринами різних груп перебувала в межах статистичної похибки.

Аналіз величини відносного приросту показав, що тварини всіх трьох груп росли досить інтенсивно, так від народження до шести місяців величина відносного приросту перебувала в межах 134,58–136,32%, що відповідає закономірностям росту молочної худоби. Потрібно також відмітити і високу інтенсивність росту піддослідних тварин у подальші періоди так інтенсивність росту в період від шести до 12 місяців становила 39,60 – 40,10%, а в період від 12 до 18 місяців 36,71 – 38,91%. Це свідчить про те, що тварини всіх груп до віку 18 місяців зберегли досить високу інтенсивність росту.

Молочна продуктивність корів є одним з основних їх показників племінної цінності. При однакових факторах годівлі, утримання та вирощування, за результатами першої лактації піддослідні корови-первістки показали різні показники продуктивності. Так найвищий удій одержано від корів третьої групи 6212 кг, що на 260 і 308 кг більше ніж від корів першої і другої групи відповідно. Разом із тим потрібно відмітити, що різниця між групами є не достовірною. Невід'ємними параметрами оцінки молочної продуктивності корів є не тільки величина удою, а й вміст жиру. За вмістом жиру в молоці найвищий показник одержано від корів другої групи 3,71%, що на 0,05 і 0,04% більше ніж у корів третьої і першої групи. Різниця між групами виявилась також в межах статистичної похибки. Найбільше молочного жиру одержано від корів третьої групи 227,35 кг, що на 8,92 і 8,32 кг більше ніж від корів першої і другої групи відповідно.

Одним із важливих показників при оцінці молочної продуктивності корів є тривалість лактації і вищий добовий надій. Вивчивши тривалість лактації у корів піддослідних груп було встановлено, що тварини всіх трьох груп мали лактації, що тривали менше 305 днів. Найдовшою лактація була у корів третьої групи 299,0 днів, що на 10,5 і 5,7 дня більше ніж у корів другої і першої групи відповідно. Достовірною різниця була лише між тваринами третьої і другої груп при $P \geq 0,95$. Найвищим добовим надосем відзначились корови третьої групи із показником 31,06 кг. Коефіцієнт постійності лактації був кращим у тварин другої групи і складав 69,32%.

Жива маса та інтенсивність вирощування тварин певною мірою зумовлюють майбутню продуктивність і відображають їх загальний розвиток, тому існує позитивний взаємозв'язок між ними. Бажано, щоб надій корови за лактацію перевищував її живу масу в 8-10 разів.

Найвищий показник живої маси мали корови третьої групи 504,55 кг, що на 7,8 і 3,82 кг більше ніж у тварин першої і другої групи відповідно. Тварини всіх груп за показником живої маси відповідали вимогам стандарту першого класу.

Коефіцієнт молочності у тварин всіх груп був досить високим. Так найвищим він був у корів третьої групи 1251,7 кг, що на 36,6 та 30,2 кг більше ніж у корів другої та першої груп відповідно.

Вивчення молочної продуктивності, корів первісток української чорно-рябої молочної породи, показав тісний взаємозв'язок із інтенсивністю росту піддослідних тварин в період вирощування.

Шутяк Олександр

к.с.-г.н., доцент

Подільський державний аграрно-технічний університет
м. Кам'янець-Подільський

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ СОНЯШНИКОВОГО МЕДУ БДЖОЛАМ У ЗИМОВИЙ ПЕРІОД

У зимовий період бджоли споживають квітковий мед, який містить у собі всі необхідні для їх організму компоненти. Однак для бджіл придатний не будь-який мед. Не рекомендують залишати на зиму мед із таких культур, як соняшник, ріпак, гірчиця, свиріпа, а також інші види рослин із родини капустяних. Такий мед швидко кристалізується в стільниках і стає причиною незадовільної зимівлі, а нерідко і загибелі бджіл [1]. Думка науковців та пасічників-практиків щодо використання меду із інших перерахованих медоносних рослин для годівлі бджіл в зимовий період одноставно негативна, а от використання соняшникового меду з боку одних пасічників піддається критиці, на думку інших – він цілком придатний при належній підготовці сімей до зимівлі.

Взяток із сояшника для багатьох бджолярів минулого року був останнім в сезоні. Питання доцільності годівлі бджіл зимою соняшниковим медом постало перед великою кількістю пасічників-практиків та є особливо актуальним, оскільки площі посівів соняшнику на Поділлі суттєво зросли.

Як свідчать дані літератури, соняшниковий мед більш схильний до кристалізації в засушливі роки. Крім того, даний процес залежить від температури зберігання меду. Швидше всього кристалізація проходить при 13–14°C. Як підвищення, так і пониження температури сповільнюють процес кристалізації. Перебування меду в добре утепленому гнізді бджіл є важливою умовою збереження його в розчинному стані. Різка зміна тепла і холоду у вулику призводять до значного пришвидшення кристалізації. Для попередження цього небажаного процесу необхідно утримувати бджолосім'ї в скорочених добре утеплених гніздах з стільниками, щільно вкритими бджолами, зменшувати льотки, розміщувати вулики в захищених від вітрів місцях [3].

Пасічникам рідко вдається отримати монофлорний мед, оскільки в радіусі активного льоту бджіл трапляються й інші медоноси, що мають однаковий час